

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum,
nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia
excusarum, || Pars ...**

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliae
aliquot piaë, ante hoc tempus excusæ nusquam

Pars Aestivalis

Haimo <Altissiodorensis>

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1551

VD16 H 222

Nolite mirari si odit uos mundus 1. loh. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

tua, & Lazarus similiter mala. Nunc autē hic cōsolatur, tu uero cruciaris. Quing; autē fratres diues se habere testabarur, quia populus Iudaicus v. libros Moysi accepit. Vnde recte per Abraam dicitur: [Habent Moysen & prophetas,] Vel quia eiusdē pars populi, qui adhuc in præsenti uita subsistit, in 5. sensibus corporis constat, quos sensusq; ad spiritualem intellectum flectere nolūt, recte de eorum contumacia subinfertur: [Si Moysen & prophetas non audiunt, neq; si quis ex mortuis resurrexerit credent.] Ideo enim in Christum, qui ex mortuis resurrexit, non credunt, quia Moysen & prophetarum dicta spiritualiter non intelligunt.

Ioh 5.

Vñ saluator ait in euangelio: Si crederitis Moysi, crederetis forsitā & mihi. De me eñ ille scripsit.

DOMINICA III. POST PEN
tecosten. I. Iohan. III.

Nolite mirari si odit uos mundus. Et relip.

Mundum, dilectores mūdi dicit. Nec mirandum qd qd amat mundum, fratē a mundi amore separatum, & cælestibus tantū desiderijs intentū, amare non possint. Abominatio est eñ peccatori religio, ut scriptura testatur.

Nos scimus quia transfati sumus de morte ad uitam, quoniam diligimus fratres. ¶ Nemo se de uirtutibus falso extollat, nemo suarum uirium paupertatem ultra modum metuat. Apertum dat iudicium, [quoniam diligimus fratres, quia quicumque fraterna dilectione plenus est, ad salutem electorum pertinet, quia portionem habere inter raiuentium meruit.

Qui non diligit, manet in morte.

¶ Mortē dicit animæ. Aia q̄ peccauerit, ipsa mori **Iez. 18.**
 erit. Vita q̄ulpe carnis, anima: uita animæ, deus
 est. Mors corporis, amittere animam: mors ani-
 mæ, amittere deum. Vnde constat, quod in anima
 mortui omnes in hanc lucem nascimur, trahentes
 ex Adam originale peccatum, sed Christi gratia fi-
 delibus regenerando agitur, ut in anima uiuere
 possint. Verum baptismatis & fidei mysterium il-
 lis solum prodest, illos de morte trahit ad uitam, q̄
 sincera mēte diligunt fratres. At q̄ ideo norandū,
 quod non ait, qui non diligit, uenturus est in mor-
 tem, quasi de pœna perpetua loqueretur, quæ re-
 stat peccatoribus in futuro. Sed qui non diligit, in-
 quit, manet in morte, de qua etiā in hac uita, si fra-
 tres perfecte amaret, exurgere posset. Hinc etenim
 dicitur in Apocalypsi: Beatus & sanctus, qui habet **Apo. 20.**
 spem in resurrectione prima, in his secunda mors
 non habet potestatem.

Omnis qui odit fratrem suum, homicida est.

¶ Si contemnebat quisque odium fraternum, num-
 quid & homicidium in corde suo contempturus
 est: non mouet manus ad occidendum hominem,
 & homicida iam tenetur a deo uiuit ille, & iste iā
 interfector iudicatur.

Et scititis quoniam omnis homicida non
 habet uitam in se manentem. Nam ubi retributi-
 onis tempus aduenit, cum Cain, qui ex maligno **Gene. 4.**
 erat, damnabitur etiam qui hoc homicidij genere
 tenetur, ut discorder & dissideat, & pacē cū fratri-
 bus non habeat. Notandum enim quod nō ait ab-
 solute [homicida non habet uitam in se manen-
 tem] sed quis, inquit, homicida, s. nō solū ille q̄

ferro, uerum & ille qui odio fratrem insequitur,

In hoc cognouimus charitatem dei, quod

niam ille pro nobis animam suam posuit. ¶ Quia

Joh. 15. lis perfecta charitas esse debeat in nobis, domini-

cæ passionis exemplo didicimus. Maiorem namq̃

hac dilectionem nemo habet, quam ut animam

Rom. 6. suam quis ponat pro amicis suis. Vnde & Paulus

ait: Commendat autem deus suam charitatē in no-

bis, quoniam cum adhuc peccatores essemus, Chri-

Joh. 21. stus pro nobis mortuus est. Hanc beatus Petrus

habere monebatur, quum domino dicente: Petre,

Ibid. amas me? pasce oues meas, respondit se amare, sta-

timq̃ audiuit: Cū autē senueris, extends manus tu-

as, & alio te cingat, & ducet quo tu non uis. Hoc autē

dixit (ait euangelū) significās q̃ morte clarificatu-

rus esset deum. Cum em̃ amorem confitenti suas

cōmendaret oues, eum in testimonium perfecte

amoris animā p̃ eisdem ouibus ponere docebat.

& nos debemus p̃ fratribus animas ponere.

Sed dicit aliq̃ forte. Et quomodo possum habe-

re istam charitatem? Noli cito desperare de te, for-

te nata est, sed nondū perfecta est. nutri eam ne of-

focetur. Et unde noui, inquit, natā in me esse cha-

ritatem, quam nutriam? Audi sequentia:

Qui habuerit substantiam huius mundi,

& uiderit fratrem suum necessitatē habere, & clau-

serit uiscera sua ab eo, quomodo charitas dei ma-

ner in eo? ¶ Ecce unde incipit charitas. Si nēdum

es idoneus mori pro fratre, iam idoneus esto dare

de tuis facultatibus fratri. Si enim molestiam pati-

enti non compatieris, non utiq̃ pateris, ex quo

ab eo regenerati estis, charitas manet in te.

Filioli mei nō diligamus uerbo neq; lingua, sed opere & ueritate.] Opere uidelicet, cū frater aut soror nudi sunt & indigēt uictu quotidiano, de-
mus eis q̄ necessaria sunt corpori. Similiter eū spiri-
tualiū donis eos egere cōspicimus, p̄stemus eorū
necessitati q̄ possumus. Veritate autē, ut eadem eis
bñficia simplici intentione largiamur, & nō p̄pter
laudē humanā, nō p̄pter iactantiam, nō ad iniuri-
am aliorum, q̄ maioribus p̄diti substantijs nil tale
fecerint. Quæcunq; eñ mens huiusmodi ueris in-
ficatur, in hac puritas ueritatis habitare nō ualeat, tã
eisi opera dilectionis, pximis impendere uideatur.

In hoc cognouimus quoniam ex ueritate
sumus, Jid est, cum opera pietatis in ueritate faci-
mus, patet q̄a ex ueritate sumus, q̄ deus est, ut po-
te eius p̄fectionem, p̄ modulo nostro imitamur.
DOMINICA III. POST PEN-
tecosten. Lucae XIII.

In illo tempore dixit Iesus discipulis suis si-
militudinem hanc: Homo quidam fecit cœ-
nam magnam, & uocauit multos. Et reli.

Omnipotēs deus in exordio mūdane forma-
tiōis ad se cognoscendū, se q̄ perpetualiter
laudādum, duas rationabiles creaturas, an-
gelicā scilicet & humanam, condidit. Sed q̄a ange-
lica magna ex parte per superbiam lapsa est, huma-
næ naturæ stāti inuidit, eamq; ad lapsum peccādi
traxit, atq; paradisi delicijs priuauit. Vñ scriptum
est. Inuidia diaboli mors introiuit ī orbē terrarū. **Sap. 2.**
Hæc delicijs primus homo amisit, quādo in para-
diso p̄cepta uitæ cōtēpsit. Expulsus autē a paradiso,
tam longe ab eius delicijs peccādo effectus est, ut